

Hrací strojek

Karel Plíhal

1. Nad svátečním pitím čekáš, kdy už chytím,
kdy už jiskra přeskočí,
náhle mezi řečí ve tmě ruka něčí
zlatým klíčkem otočí.
2. Stává se to zřídka, čas jak stará zídka
na prášek se rozdrolí,
pán se dvorně klaní, k tanci vyzve paní,
roztáčí se soukolí.
- R: Tiše cinká strojek hrací, tóny hodné mistra skláře,
mizí v dálce kdesi v mracích, kde se rozpouštějí v páře.
3. Pán se stále klaní roztančené paní,
nic jinýho neumí,
ač má v hlavě zmatky, kolečka a drátky
jeho vášně utlumí.
4. Tak jí aspoň znova šeptá něžná slova,
ona se jen usmívá,
ve strojku to chřestí, zvonivýho štěstí
pomaloučku ubývá.
- R:
5. Poslední dvě noty zpité do němoty
mizí na dně skleniček,
pán se ohnul v pase, a tak skončila se
krátká láska na klíček.